

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

MIKOR LESZ VILÁGOSSÁG?

Izraeli agresszió

Ötven éves a Kubai Forradalom

MAGYARORSZÁG, 2009

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESSÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

IZRAEL IGASZÁGOS HÁBORÚJA?

Azt mondja a rádió, hogy Izrael háborúja a palesztinok ellen, igazságos. Melyik rádió? Melyik, melyik? Nálunk speciál majdnem mindegyik ezt mondja.

Nem mondom, igazságos háborúk persze vannak. Amikor az amerikai néppé formálódó egykori telepesek kivívták függetlenségüket Angliával szemben, igazságos háborút vívtak. Az angolok meg igazságtalant. Amikor ugyanez a telepes népség nekiesett az őslakos indiánoknak, az igazság már az indiánok oldalán volt. És tudod, az ő igazságukon jótányit sem változtat az, hogy hány nyílvesztőt lőttek az amerikai katonákra, sőt még az sem, hogy azok a civilizálatlan indiánok bizony meg-megskalpolták a fehéreket. Mondhatnánk, és biztos vannak, akik mondják is, hogy a telepesek csak önvédelemből mészárolták az indiánokat. Bizonyára voltak telepesek, akik tényleg önmagukat védték, de az összes telepesek együttvéve már életteret kerestek maguknak, és ennek az indiánok voltak útjában.

Hidd el, hogy a mostani izraeli-palesztin konfliktus esetében sincs ez másként. A palesztinok mostanság valóban lónek ki rakétákat, ami mindenképp kiragadva nem túl szép dolog. Csakhogy ezek a palesztinok, akár radikálisok, akár békülékeny természetűek, otthon vannak. Érted? Otthon. Az izraeliek úgy gondolják, hogy ők vannak otthon, csakhogy ez nem igaz. Még akkor sem igaz, ha azt gondolják, hogy voltaképpen az egész világ az övéké. Szerencsétlen palesztinokat annak

idején elkergették szülőföldjükről, és évtizedek óta igyekeznek megkapaszkodni. Izrael, az USA, de voltaképpen Európa is igyekszik megfojtani őket. Izraelben a hírek szerint négy izraeli halt meg a palesztin rakéták miatt. Izrael válaszul majd öt-száz arabot ölt meg. Szépen, módszeresen, kulturáltan, bombákkal és rakétákkal. Nos, szerinted ez az igazságos háború?

HAMIS A VÖRÖS ZÁSZLÓ!

A munkáspártok tavalyi nemzetközi találkozásán állt fel az egyik orosz küldött, és sokakat meghökkenített azzal, amit mondott. „A válság olyan mély, hogy a tőkés a kapitalizmus védelmében semmitől sem riadnak majd vissza. Jönnek majd az álkommunisták, sőt a tőkés s vörös zászlóval a kézben fogják védeni a kapitalizmust.”

Néztem a magyar állami televízió, értsd: kormány-televízió szilveszteri műsorát. Nos, itt vannak! Mármint az álkommunisták, a vörös zászlós tőkés. Te is láttad? Volt itt minden, ami jót a szocialista korszak televíziójában megcsináltak. „Otelló Gyulaházán” Básti Lajossal, Törőcsik Marival, és gyermekkorom nagy szerelmével, Domján Edittel. Volt Bodrogi is, és persze Hofi Géza minden mennyiségben. Eddig a pontig még nem is gyanakodtam. Lehet, hogy kevés a pénz, ezért hozzák elő a régieket. De egyszer csak Kálmán György hangját hallom: „Hanyas vagy? '28-as? Mi félszavakból megértjük egymást.” Megálltam, már én sem emlékeztem Szilágyi György költeményére. Megvallom őszintén, hogy meghatódtam.

„Mi éreztünk a fényes szelek hátán! Megforgattuk a világot. És a világ forgott velünk! Éhezünk, fáztunk és új indulókat tanultunk. Megtanultuk mi már ezt a harcot...”

Mi ez? Kommunista propaganda a magyar állami televízióban 2008 szilveszterén? Új rendszerváltás persze nem volt, mert a szocialista filmek közé szépen odacsempészték a rendszerváltás pillanatait. Legyen világos, hogy ki az úr a háznál. De mégis! A Szilágyi-vers nagyszerűen megfilmesített változatának felvillantása valami másról szólt. Arról, hogy a magyar kapitalizmus nagy bajban van. Arról, hogy megint nem a gazdagokkal fizettetik meg a válságkezelést, hanem velünk. Arról, hogy például Pécsen 6,4 százalékkal több lakbért kell fizetniük a pécsi önkormányzati lakások lakóinak. Arról, hogy Budapesten 14,1 százalékkal fizetünk többet a személtakarításért annak ellenére, hogy az üzemanyag, vagyis a szállítási díj jövőre várhatóan olcsóbb lesz. Arról, hogy átlagosan 7,9 százalékkal emelkednek a BKV jegy- és bérletárai.

Arról szól mindez, hogy Téged, kedves olvasó, szépen álomba akarnak ringatni. Gondold azt, hogy szocializmus van, Hofival és Szilágyi Györggyel! Gondold azt, hogy ez a társadalom Rólad szól, ezért jogos, hogy a terheiben Neked kell a nagyobb részt vállalni. Ne lázongj, ne tüntess, ne sztrájkolj, mert ez az ország a Tied! Arról szól, hogy éket akarnak a nemzedékek közé verni. Te, fiatalabbként, aki naponta bejársz a munkahelyedre, és szembesülsz a magyar kapitalizmus minden szemetével, Te már tudod, hogy ez a társadalom nem a Tiéd. Ezért kezdsz sztrájkolni, mozgolódní, tenni valamit. Az idősebbeket akarják becsapni, azokat, akik megkapják a nyugdíjat, bármilyen kicsit is, de mégis biztos havi jövedelmet. A szüleidet, a nagyszüleidet akarják becsapni, a '28-asokat, meg a többieket. Ők már idősek, már nem dolgoznak, de szavaznak, hatnak Rád és egymásra. Hála Istennek, még sokan élnek közülük és fognak is szavazni. Ne engedd, hogy becsapják a Te szüleidet! Ne engedd, hogy vörös zászlóval a kezükben a szocializmusról papoljanak nekik, és a kapitalizmust adják el Neked, nekünk, mindenkinek. Ne engedd, ez a zászló hamis!

THÜRMER GYULA

NEKEM A KOMMUNISTA MOZGALOM A LÉTFORMÁM

BESZÉLGETÉS SIPÓCZ SÁNDORRAL,
GYŐR-MOSON-SOPRON MEGYE ELNÖKÉVEL

Sipócz Sándor évtizedek óta aktív kommunista, a kapuvári társadalmi élet megbecsült tagja. Hangsúlyozza: a folyamatos tájékozódás elengedhetetlen feltétele a felkészült harcnak. Az aktuális politikai-szakmai irodalmon kívül a marxizmus-leninizmus klasszikusait is rendszeresen forgatja. Fontosnak tartja, hogy a fiatalok is megismerjék ezeket a tanításokat, hogy „ne csak szívvel, hanem ésszel is kötődjenek a mozgalomhoz”. Tapasztalta: aki alaposan ismeri a marxista tanokat, nem lehet becsapni, és vitákban is megállja a helyét.

– *Hogyan kerültél a mozgalomba?*

– Mondhatom, hogy beleszülettem a kommunistaságba, a szó szoros értelmében. Anyai nagyapám '19-es vöröskatona, majd a felszabadulás után első elnöke a kommunista pártnak Kapuváron. Apám lelkes, fiatal cselédember volt, s már 1945-ben kiemelte a párt, hogy politikai területen dolgozzon. Én természetesen voltam úttörő, sőt mi több, még csapattanács elnök is! Az ellenforradalom után a Győri Gépipari Technikumban én alakítottam meg a KISZ-szervezetet.

A katonaságnál vettem fel párttagnak. 26 évesen a kapuvári pártbizottság első titkára voltam, majd a várossá alakult Kapuvárnak a PB-titkára. A rendszerváltásig 24 éven át, megszakítás nélkül a városi párt-szervezet végrehajtó bizottságának voltam a tagja, majd a megyei PB tagja.

– *Nevedhez kapcsolódik a helyi felnőttképzés...*

– A rendszerváltásig voltam a Szakmunkásképző Iskola igazgatója. Új iskolát és tanüzemet építettünk, megvalósítottuk a felnőttképzést is.

– *Úgy tudom, sok mindennel foglalkozol.*

– Amennyire erőm engedi. Alapítója vagyok a ma is működő kapuvári Város-építési Egyesületnek, jelenleg is irányítom a kapuvári TIT tevékenységét.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Nekem a kommunista mozgalom a létformám. Olyan szerencsésnek mondhatom magam, hogy azzal foglalkozom, ami a hobbim és „káros szenvedélyem” is egyben. A Munkáspártnak több cikluson keresztül voltam képviselőjelöltje. Aztán fiatalításba kezdünk, mert a lüktetést, a dinamizmust a fiatalok tudják igazán a mozgalomba hozni. A régiós szervezés következtében Vas és Zala megye is „kénytelen eltűnni” elnökének. Most már elmondhatom, hogy a jövő évben létrehozhatjuk az önálló Vas megyei elnökséget.

Sipócz Sándor

1939-ben született Kapuváron. Szülei cselédek voltak Eszterházy herceg birtokain. Felsőfokú tanulmányait munka mellett végezte. Szakmája üzemgazdász. 1972-ig műszaki területen dolgozott, később a kapuvári Szakmunkásképző Iskola igazgatója lett, és az is maradt a rendszerváltásig. Három gyermeke és két unokája van. Tíz éve megyei elnök, a Központi Bizottság tagja.

– *A fiatalításról mik a tapasztalataid?*

– Az elmúlt néhány évben súlyozottan erre a kérdésre próbáltam ráirányítani az elvtársaim figyelmét. Az öreg harcosok mindig okítani-nevelni akarják az ifjúságot. Ők meg úgy érzik, hogy be akarják törni őket, mint a fiatal csikókat... Türelemmel és odafigyeléssel kezelendő, mert konfliktusok forrása lehet. Persze generációs problémák az élet minden területén jelentkezhetnek, de a politikában kerülni kell az éles konfliktusokat. Ne-

künk itt a pártban kölcsönösen tanulunk kell egymástól.

– *Úgy ismerünk, mint szerető nagyapát.*

– A két unokám jelent számomra mindent. Mikor nincs KB-ülés és pártmunka, az unokáké vagyok. Főzök, mosok, takarítok, politikai munkát végzek. Segítetek 90 éves édesanyámnak a minden napokban. Kiterjedt rokonságom, beleértve nevelt gyermekeimet, baloldali gondolkodásúak. Ismerik a tevékenységemet és büszkéek rám. Egyik unokám elkísért a KB legutóbbi ülésére is.

– *Olvasásra marad idő?*

– Nagyon szeretek olvasni. Mindent elolvasok, de a történelmi és önéletrajzi regények érdekelnek leginkább. Jelenlegi tevékenységem különösen igényli, hogy tájékozott legyek. Persze üzemgazdaság-témában is karbantartom az elmém. Rendszeresen olvasok szakirodalmat, cikkeket, elemzéseket. A Szabadságot és a marxizmus-leninizmus klasszikusait rendszeresen forgatom. Fontos, hogy a fiatalok is megismerjék ezeket a tanításokat, és ne csak szívvel, hanem ésszel is kötődjenek a mozgalomhoz. Arra különös figyelmet kell fordítani, hogy a tanultak ne váljanak demagógiává. A gazdasági és társadalmi folyamatokat csak a szakirodalom megismerése útján lehet megérteni. Aki alaposan ismeri a marxista tanokat, nem lehet becsapni, és vitákban is megállja a helyét. A munkásosztály teljesen átstrukturálódott, ez különböző folyamatokat indított el Magyarországon és Európában. Ide járnak a szlovákok dolgozni, érdemes tőlük tanulni, más helyzeteket megismerni, és fordítva is. Az internacionalizmus ne csak a szavak szintjén létezzen! Külföldön is érdemes megnézni, hogyan harcol a munkás-ság az érdekeiért.

– *Internetes újságokat olvasol?*

– Nem vagyok számítógép-virtuóz, de unokáim segítségével egyre inkább elmélyülök a témában. Fontos, hogy az ember minden fronton otthon legyen. A fiatal tagok gyakran felhívják a figyelmemet egy-egy írásra, ami hasznos információ. A számítógépen való tájékozódás érdekes, mindenkinek szívesen ajánlom, ráadásul ma már nem nélkülözhető a politikai munkában sem. ■

CSALÓK A FERENCVÁROSBAN – MEDDIG TÚRJÜK?

Hajrájába érkezett a ferencvárosi választás, most vasárnap, január 11-én szavaznia kell mindenkinek, aki változást akar. Nem akarja, hogy a kopogtatócédulákat hamisító, a lakosok adatait önkényesen adó-vevő, kórházakat, iskolákat bezárató pártok képviselői hatalmaskodjanak. Paulik Péter a Munkáspárt jelöltje, aki rá szavaz, végre magáért is tehet.

A ferencvárosi előrehozott parlamenti választáson három párt jelöltjét kizárták. A rendet és igazságot hirdető MIÉP-ről, a normális és tisztességes Magyarországot reklámozó MDF-ről, és egy magát az igazság bajnokának valló kalandorkáról is kiderült: csalnak. Ellopták vagy meghamisították a kopogtató-cédulákat, halottak adatait másolták be fénymásolt cetlikre. Kiderült az SZDSZ jelöltjéről is, hogy vásárolta az ajánlószelvényeket, de a jelölt John Emese gyorsan elhatárolódott kampányfelelőseitől. Biztosan nem tudott róla... Istenem, évek óta dolgozik a Fővárosi Önkormányzatban Demszky Gábor mellett, tudja, hogy megy az ilyesmi.

A Humanista Párt jelöltje kerekasztalt hívott össze a csalások megbeszélésére. Mit lehet ezen megbeszélni? A csalókkal foglalkozzon a magyar rendőrség, képmutatón elítélni, a média előtt tetszelegni, ez a jelenleg kormányzók trükkje. Kár, hogy a magukat humanistának tartók belementek ebbe a színjátékba.

„Szeressük egymást, gyerekek? Ugyan már! A jelenlegi magyar politikai elit országosan és a Ferencvárosban is gyűlöli egymást. Nem tisztelik, nem viselik szívükön az emberek érdekeit. Én nem tartozom közéjük, és nem is szeretnék közéjük

tartozni. Mégis, mit becsüljek kopogtatócédulás visszaélésben, egymás becsúrlésében, kicsinyes politikai játszmákban? Többségük ezt a rendszert támogatja, belőle él!” – mondta a „nagy barátkozás” kapcsán Paulik Péter.

A Munkáspárt jelöltje szerint azonban a lebukott csalóknál nem kisebb azok bűne, akik az elmúlt évtizedekben olyan helyzetbe hozták az országot és a kerületet, hogy a fentiekben különösebben senki sem lepődik meg. A cédulalopásnál nem kisebb vétség, sőt bűn az is, ami a Ferencvárosban történt. Az SZDSZ-MSZP vezetés leplezetlenül – olykor a magát polgárinak nevező ellenzék hatékony asszisztálása mellett – építette és adta el a kórházakat, rendelőköt, közintézményeket, iskolákat. Amit Gyurcsányék nagyban, azt ők a kerületben kicsiben csinálják: eladnak mindent, ami mozgatható.

Bánsághi Tamás évek óta a szocialisták kerületi alpolgármestere, mostani képviselőjelöltje mindenben benne volt, ami „buli” volt az elmúlt időben a kerü-

letben. Közreműködött a Schöpf-Mérei Ágost Kórház- és Anyavédelmi Központ Szülészeti és Nőgyógyászati Szakkórház bezárásában, támogatja a kerületi szakrendelő megszüntetését, nem tett semmit a Haller utcai piac bezárása ellen. A parlamenti képviselők munkamódszerét már gyakorolta a kerületben is, fél éven át munka nélkül vett fel több mint hatmillió forintos járandóságot.

Meddig túrjuk? Ez olvasható a Munkáspárt kerület-szerte kiragasztott plakátjain.

Meddig túrjuk, hogy amíg a gazdagok dőzsölnek, a dolgozó, a nyugdíjas nélkülöz, az iskolát és kórházat pedig bezárják?

Az ország érdeke a kerület érdeke: ne a dolgozókkal fizetessék meg a válság terheit! A gáz, a villany, a távfűtés megfizethető legyen! Közbiztonságot akarunk, az utcán látható, polgárbarát rendőrséget! A rendelő maradjon önkormányzati tulajdonban és üzemeltetésben!

A gazdagok pártjai már bizonyítottak... Most nekünk kell a saját kezünkbe venni a sorsunkat! ■

Választás Rákosmentén

A XVII. kerület 17-es számú választókerületében – a régi Akadémiatelepen és Rákosliget egy részén – előrehozott önkormányzati választások lesznek március 1-én. A Magyar Kommunista Munkáspárt Balog Emesét indítja. Kérünk mindenkit, aki a kerület ezen részén él, vagy vannak barátai, ismerősei itt, segítse a Munkáspárt jelöltjét. A kopogtatócédulák leadhatók a Kada utca 120. alatt, a Munkáspárt helyi, és a VIII. kerület Baross utca 61-ben, a párt országos központjában. Ha fáradt vagy beteg vagy, hívd a központot. Fogarasi Zsuzsa (06-20/463-0757) várja a telefonodat, elmegyünk a kopogtatócéduláért. Segíts! Gyűjteni, dolgozni kell! Ha munkáspárti, ha kommunista, ha becsületes, a kerületért segíteni és tenni akaró ember vagy!

BARANYÁBAN NEM PIHENNEK A BABÉROKON

Az év utolsó pártelnöki látogatása Pécsre vezetett. Gelb Zoltán megyei elnök és kis csapata lelkesen készült az eseményre.

A piaclátogatás Pécsen is bejött, igazi siker volt. Az emberek örültek, hogy elmondhatták gondjaikat. Thürmer Gyula figyelmesen nézte az árakat. A fenyőfa például pontosan felébe került annak, amit Budapesten elkértek karácsony előtt. Sok minden más olcsóbb, mint a fővárosban, az élet azonban így sem egyszerű. A pécsiek szívesen fogadták A Szabadság újságot és a Balszemmelkötetért is sorba álltak. Thürmer interjút adott a városi televíziónak is. Hangsúlyozta, hogy a Munkáspárt határozott intézkedéseket vár a kormánytól annak érdekében, hogy a válság következményei ne csak a dolgozókat érintsék.

A délutáni órákban Mohácson megyei aktívaértekezlettel folytatódott a munka. Már nem elég arra büszkének lennünk, hogy Baranyában újjászerveztük a pártot – hangsúlyozták többen is a felszólalók közül. Nehéz feladat lesz megyei listát állítani, de meg kell oldani. Már most tudni kell, hogy kikre számíthat a me-

gyei vezetés, és el kell osztani az erőket. Még jobban be kell kapcsolódni a helyi politikába. Többen hangsúlyozták, hogy gyorsított ütemben kell foglalkozni a megyei vezetés megfiatalításával, új erőket kell találni és felkészíteni őket a munkára. A napi programban két fiatal is

részt vett, Pálinkás Ferenc és Mészáros Csaba. Mindketten a nem túl távoli múltban kerültek a párt közelébe, és megtalálták helyüket. Az aktívaértekezleten új tagokkal bővítették a megyei elnökséget, melybe többek között bekerült Mészáros Csaba is. ■

DEBRECENBEN MUNKÁVAL ÜNNEPELTEK

Az ünnepi időszak és a nagy hideg ellenére a debreceni alapszervezet tagjai és szimpatizánsai újra az utcán dolgoztak: szórólapokat osztottak és plakátokat ragasztottak. Tudják: a Munkáspárt szava csak így kerülhet a figyelem középpontjába.

A lakosság ismét pozitívan fogadta az akciót, negatív megnyilvánulást egyáltalán nem tapasztaltak. A támogató szavak viszont eljutottak az aktivistákhoz, melyek további lendületet adnak a kitartó és nehéz munkához. A Munkáspártnak nincsenek milliárdjai, hogy a médián keresz-

tül tájékoztassa a lakosságot programjáról, ezért kell most is kimenni az emberek közé, dacolva a mínuszokkal!

A Dobozi-lakótelepen a munkáspártiak több ezer szórólapot helyeztek el postaládákban és adták az érdeklődők kezébe. A párt programját hirdető plakátokat is ragasztottak, hogy az emberek figyelmét felhívják céljainkra, jelenlétünkre.

Az aktivisták nem véletlenül választották ezt a környéket. A város ezen részére nem jut el az önkormányzat által agyonreklámozott „nagy fejlődés”. Itt mintha semmi sem épülne, csak pusztulna. A Fényesudvar környékét nem szereti a fideszes önkormányzat. Itt túl sok a szegény ember, és sok a hajléktalan. Itt a helyünk, velük is meg kell értetnünk: van más választás, van, aki a szegényekért tesz. Itt is dolgozik a Munkáspárt. ■

MUNKÁSPÁRTI AKCIÓ A SUZUKI DOLGOZÓI MELLETT

December 17-én és 19-én tíz, mindenre elszánt bolsevik „megrohamozta” az esztergomi Suzuki gyárat, és kétszer félórás munkával közel kétezer munkáshoz juttatták el a párt üzenetét. Mi történt? Mit csináltunk és hogyan? Ezekre kíván választ adni az alábbi írás.

Kevés információval indultunk. Tudtuk, hogy a gyár tulajdonosa 1600 dolgozónak akar felmondani, és a leépítést már az év végén megkezdik. Tudtuk, hogy ez ellen tennünk kell. Tudtuk, hogy a helyi párt-szervezetünk segítségével hónapok óta bejut a gyárba A Szabadság. Tudtuk, hogy tagunk és szimpatizánsunk is van a dolgozók között.

Az előkészületek alapos munkát igényeltek.

Gyári kapcsolataink révén konkrét ténnyeket kaptunk az ottani munkások problémáival kapcsolatban, aminek segítségével elkészíthettük a szórólapjainkat.

Megtudtuk a műszakváltások pontos forgatókönyvét és időpontját, és azt is, hogy a gyár területén belül kell dolgozunk, ha eredményeket akarunk elérni. A munkásokat ugyanis a gyár területén teszik le – veszik fel a buszok.

Ez új helyzetet teremtett. Ezek után sajtót nem híhattunk, és a rendőrségi bejelentéstől is eltekintettük.

Egyik közelben élő elvtársunk kocsijával körbejárta a gyárat, feltérképezte a helyi viszonyokat, fényképeket és alapos leírást készített.

A budapesti és helyi önkéntesekből álló csapat végül a december 17-i, reggel 6 órakor történő műszakváltást találta a legalkalmasabbnak. Az akció mintaszerűen zajlott. Elvtársaink szétszóródva a gyár parkolójának területén 20 perc alatt 1200 szórólapot adtak a munkások kezébe. Jutott röplap a munkásbuszokkal érkezők, a gyalogosan, és az autóval közlekedők kezébe is. A dolgozók jól fogadták elvtársainkat. Mi ez? A Kommunista Kiáltvány? Ilyen, és ehhez hasonló megjegyzéseket lehetett hallani több irányból. A párt anyaga olyan gyorsan körbejárta a dolgozók között, hogy az éjszakai műszakból kifelé érkezők már ismerték a tartalmát.

A biztonsági szolgálat egyes tagjai először távolról figyeltek minket, majd rövidesen odajöttek.

Ismerték az újságunkat, és nehezményezték, hogy az őrző-védő szektorban dolgozó többszáz ezer ember gondjaival nem foglalkozunk.

Egyöntetűen fogalmazódott meg a gondolat mindenkiben: Itt van keresnivalónk! Ide vissza kell jönnünk!

A folytatásra mindössze két napot vártunk.

A péntek hajnali műszakváltásra elvtársaink ismét a gyárnál voltak. A második akció még harcosabbra sikerült,

mint az előző. A gyár vezetése felkészült arra, hogy ismét megjelenhetünk. Fél tucat biztonsági őr akart kitessékelni minket a kapun túlra. Elvtársaink erre is felkészültek. Egyikünk szóval tartotta a biztonságiakat, míg a többiek a gyár területén, a munkásbuszok között elvegyülve folytatták a munkát. Nem volt veszélytelen vállalkozás, hiszen a biztonsági szolgálat vezetője elvtársunkhoz még a rendőrséget is kihívta.

Ennek ellenére ismét több száz szórólapot sikerült a munkásokhoz eljuttatnunk.

Összegzésként elmondhatjuk, hogy mindkét akciónap eredményesen zárult, rengeteg új tapasztalattal gyarapodva tervezzük a folytatást, hiszen nem csak ezen a két reggelen kell a munkások mellé állnunk, hanem folyamatos, élő kapcsolatban kell állnunk velük. Csakis így fejezhetjük ki szolidaritásunkat!

A gazdasági válság erre új lehetőségeket ad pártunknak.

A nagyszámú leépítések elsősorban a vidéki munkásokat, a kétkezi dolgozókat érinti. Meg kell jelennünk minden gyár és üzem előtt. Tiltakozunk, agitálunk, szerveznünk kell a munkások között, meg kell értetnünk velük, hogy mi – és jelenleg csak mi – akarunk és tudunk tenni értük. Megyei szervezeteink kezében a recept, csak meg kell találniuk azt a helyet, ahol alkalmazni tudják.

MEGSZÁLLTUK A SUZUKIT!

Hideg, sötét decemberi hajnal. Hideg, sötét világ Magyarországon. A válság ezrével löki utcára a dolgozókat. Van egy párt, amely nem nyugszik bele az igazságtalanságba – a Munkáspárt. Meddig túrjuk, hogy a dolgozókkal fizettségük meg a multinacionális tőke kapzsiságát, mohóságát, ostoba dölyfét? Mi tegnap kezdtük a harcot és még ma folytatjuk...

Többezer röpcédulával felfegyverkezve, tíz lelkes kommunista kora reggel öt óra-kor terepszemlélt tart az esztergomi Suzuki körül. Kik vagyunk? Munkások, egyetemi hallgatók, vállalkozók. Bevetésre készen. Illegálisban. Orrunkban érezzük a rendőrségi fogda dohos szagát. Tíz elszánt harcos a Magyar Köztársaság területén, ahol ideiglenesen Suzuki és bandája uralkodik. Ezt a földdarabot a magáénak vallja. Elzavarhat, rendőrt hívhat, bármit megtehet, mert itt ő az úr és nem a magyar emberek. Hála a magyar kormányknak és a kizsákmányolókat szolgáló törvényeknek...

Érkeznek a buszok, a szomszédos Szlovákiából is. Oszolj! – suttogó parancs hallatszik a sötétben. Rohanás a buszokhoz. Fáradt munkások nyúlnak a vörös vagy fehér szórólapokért. Úgy veszik el, mint ha minden reggel ezt tennék. Természetes, hogy egyetlen darab sem kerül földre vagy szemétkosárba. Egyikőjük kér még egyet. „Az elvtársamnak, ahogy ti mondjátok, de már én is így mondom” – morogja bizakodással felénk. Az öntudatra ébredés percei. Zsebbe kerülnek a papírok. Mire a kapuhoz érnek, már semmi sincs náluk. Némán dolgozik a kis csapat.

Elfogy az utolsó darab is. Sikerült! A munkások kezébe került. Ez volt a cél most, nem a sajtószerelés.

Pénteken visszajövünk – egyszerre gondoljuk ugyanazt, és némán várjuk a váltást. Mindent pontosan tudni akarunk. Egy biztonsági ember nyújt kezét, olvasa A Szabadságot. Hatalmas tömeg zúdul ki a gyárkapun. Mintha háborúba indulna hatvan busz. Nem mímeljük a némaságot – a döbbenet csendje tartja fogságban lélegzetünket.

Nyolc helyett tizenegy óra munka után a Munkáspártról, a sztrájkáról, a proletársorsról beszélgetnek a munkások. Futótűzként terjedt a gyárban a hír. A kommunisták velünk vannak! Mély fájdalom, komorság, düh látszik az arcokon. Ki lesz a következő, akit utcára tesznek? Bár soha ne jöttek volna ide a multik! Ugyanakkor fáradtan mosolygó szemek keresik a tekintetünket.

Pénteken hajnalban már várnak bennünket: a bizakodó munkások és a „megbízható” biztonsági őrök. Nem kertelnek: a gyárba tilos a bemenet. A buszokhoz nem engednek közel. Egyik elvtársunk odamegy, vitába száll, az egyik őr meglöki. Mégsem tagít.

Míg ő lefoglalja az őröket, a többiek dolgoznak. Szó szerint beosonnak, a buszokon és takarásukban osztják a szórólapot. Hamarosan megérkezik a rendőrségi autó. Birtokháborítást, rendbontást, mindenfélét emlegetnek. Hiába mondjuk: ez a Magyar Köztársaság területe.

Mindkét reggel sikerrel zárult. A megfáradt munkások arcán némi reményt látni. Mindenképp megérte. Továbbra is tennünk kell! Furcsa, múltat idéző feladat ez. Ma újratanuljuk az illegális munkát, a konspirációt, azt, hogy miként játsszuk ki az őrök figyelmét, hogyan szólítsuk meg az embereket. Ez a harc régi-új formája! Ez a harc lesz a végső?

F.ZS.

Suzuki gyár dolgozói! Munkások!

Itt az ideje harcolnotok saját és munkástársaitok érdekeiért!

A gazdasági válság tízezrével löki az utcára a hozzátok hasonló dolgozókat. Nyomor, munkanélküliség, adósságcsapda, megaláztatás vár rátok, ha nem vesztitek fel a harcot a tőkés kizsákmányolás ellen.

Pedig nem Ti okoztatok a válságot, csak veletek akarják megfizettetni!

A gazdasági összeomlást a kapitalista rendszer mélyreható, széleskörű, és törvénytörő válsága okozta.

A világ vezető pénzmágnásainak mértéktelen haszonvágya által mesterségesen létrehozott hitelspirál szétduzzant.

A tőke, hogy fenntartsa hatalmát, az egyik oldalon milliárdokat pumpál az amúgy is nyereséges bankokba, és a fontosabb gyáróriásokba, míg a másik oldalon tovább duzzasztja a munkanélküliek amúgy is hatalmas táborát.

A dolgozók, a ti érdekeiteket, jogaitokat nem védi egyik tőkés párt sem. Az MSZP, és a FIDESZ is fontosabbnak tartja a kapitalista rendszer stabilitását, mint a ti sorsotokat. De nem csak ezek a pártok!

Ma a Munkáspárton kívül mindegyik politikai párt így vagy úgy, nyíltan, vagy burkoltan, de a kapitalista rendszert védi!

Vezetőitek elfedik ezeket az igazságokat!

Nacionalista feszültséget keltenek a dolgozók között, ezzel leplezve a tőkés és a munkások közti valódi ellentétet. A munkások ilyenfajta tudatos manipulációja a vezetőitek malára hajtja a vizet!

Pedig a harc vonal nem a magyar és a szlovák munkás között van, hanem a Suzuki dolgozói és a gyár tulajdonosa között húzódik!

A vezetés trükkje az is, hogy először csak az új dolgozóktól és a próbaidősöktől válik meg. Ezzel altatja a régieket, és megosztja a dolgozókat!

Ne legyenek illúzióitok! Ha a gyáros érdekei úgy kívánják, a legrégebbi dolgozót is gond nélkül lapátra teszik. Ha úgy látja jónak, fél év múlva az egész gyárat bezárja, és Te is az utcára kerülsz!

Gondoljátok meg! Ezt akartátok, amikor 20 éve a kapitalizmusra szavaztatok?

Megérte? Ha nem, ideje harcolnotok!

A Magyar Kommunista Munkáspárt segít, és támogat, de a harcot nektek is meg kell vívnotok!

Követeljétek a kollektív szerződés megkötését minden dolgozóval!

Szervezzetek sztrájkot az elbocsátások megállítására!

Követeljétek tanácskozási és beleszólási jogokat a gyár döntéseibe, vezetésébe!

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

MIÉRT A HÁBORÚ? VÁLASZTÁSOK LESZNEK IZRAELBEN

Karácsony előtt röviddel az izraeli hadigépezet támadást intézett a Gázai övezetben lévő palesztin erők ellen. A támadás okaként, amennyiben ilyenről egyáltalán lehet beszélni, azt hozták fel, hogy a palesztinok az elmúlt hetekben rakétákat lőttek ki izraeli településekre, és Izraelnek, úgymond, joga van megvédeni polgárait. Az Európai Unió tűzszünetre szólította fel mindkét felet. Izrael ezt kategorikusan visszautasította, az Amerikai Egyesült Államok az ENSZ-ben megakadályozta a kérdés napirendre tűzését. A hírügynökségek a palesztin oldalon 500 halálos áldozatról számolnak be, a sebesültek száma megközelíti a kétezret. Izraelben négyen haltak meg palesztin rakéta-támadásban a múlt szombat óta.

Benjamin Netanjahu, a miniszterelnöki posztra is esélyesnek tartott izraeli politikus támogatásáról biztosította az izraeli katonai műveleteket. Egy interjúban kijelentette: ha pártja, a jobboldali Likud kerül kormányra a február 10-i választásokon, az új vezetés igyekszik majd "minden eszközzel" véget vetni a Hamász gázai övezeti uralmának. Innen ki is derül, hogy mi is áll a mostani izraeli támadás mögött. Nem a palesztin rakéták, nem Izrael önvédelme, hanem az a tény, hogy választások lesznek Izraelben.

Nem a program számít, hanem az, hogy ki a keményebb az arabokkal szemben.

AZ ARABOK ELLEN

Izrael az USA aktív támogatása mellett igyekszik elterelni a figyelmet a lényegről. Az igaz, hogy a palesztinok két szárnya egymás ellen is háborút folytat. Igaz, hogy a Hamász nem egyszerűen nemzeti felszabadítási háborúként fogja fel az Izrael elleni küzdelmet, hanem vallási, civilizációs háborúként is. A lényeg azonban nem ez. A lényeg az, hogy Izrael megszállva tart arab területeket. A lényeg az, hogy az Amerikai Egyesült Államok kormánya elnököktől abszolút függetlenül minden évben egyszerűen átutalja az izraeli költségvetés jelentős részét. A lényeg az, hogy a nyugati diplomácia nem arra törekszik, hogy rendezze a közel-keleti konfliktust, hanem arra, hogy elnyújtsa. Ez ugyanis mindig beavatkozási alap a közel-keleti arab országok belügyeibe.

CINIKUS MAGYAR ÁLLÁSPONT

Az Európai Unió, és persze Magyarország is, jól megmondta a véleményét a

mostani izraeli támadás ügyében. Nagyjából úgy, mint amikor a nagy gyerek veri a kis gyereket, és a szomszéd bácsi rájuk szól: hagyjátok abba pimasz kölykök! Nem érdekes, hogy ki kezdte, az sem, hogy a nagy gyereknek eleve másként kellene viselkednie. Az EU és Magyarország is felszólította a feleket, hogy hagyják abba. Nem számít, hogy kinek van igaza, kinek nincs, a mérce egy. A magyar nyilatkozat – erre kevesen figyelnek fel – még hozzátesz egy bátorító mondatot: „Magyarország kiáll Izrael önvédelemhez való joga mellett a nemzetközi jog keretein belül.” A magyar kormány ezzel a mondattal súlyosan téved és veszedelmesen elkötelezi magát. Most nem a magyarországi zsidóellenes jelenségek elleni fellépésről van szó, most nem a hatvan évvel ezelőtti holokausztról beszélünk. A magyar kormány ezzel a kijelentésével bűnt követ el. Nem csak azért, mert az egyik oldal mellé áll, miközben igyekszik magát pártatlannak feltüntetni. Azért is, vagy főleg azért, mert ezzel gyengíti a magyarországi antiszemitizmus elleni társadalmi fellépés esélyét. Az ilyen magatartást nevezik cinikusnak.

A Munkáspárt elítéli az izraeli agressziót

A Magyar Kommunista Munkáspárt határozottan elítéli a Palesztina ellen szombaton végrehajtott izraeli légitámadást. Izrael fellépése nem más, mint nyílt agresszió a palesztin nép ellen, fegyveres beavatkozás a palesztin nép ügyeibe. A Munkáspárt követeli az agresszió azonnali beszüntetését. Felszólítja a Magyar Köztársaság kormányát, hogy tegyen meg mindent a béke mielőbbi helyreállítására érdekében – nyilatkozta Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke szombaton este.

Budapest, 2008. december 27.

Munkáspárt Sajtóiroda

TÉNYEK

A Gázai övezet egész területe 360 négyzetkilométer, valamivel kisebb, mint Budapest területe. Mintegy 1,4 millió palesztin lakja.

Palesztina jelenleg 103 ország által hivatalosan elismert de jure állam a Közel-Keleten. Területét Ciszjordánia és a Gázai övezet alkotja. Az ENSZ-ben megfigyelőként van jelen. 2004 óta Ciszjordánia 40%-a és a lakosság nagy része a Palesztin Nemzeti Hatóság korlátozott polgári törvényhozása alatt áll (lásd még Gázai övezet). A terület nagyobb részét Izrael ellenőrzi. 2005. augusztus végére Izrael kiűrtette a Gázai-övezetben létrehozott zsidó településeket, és továbbra is napirenden van a ciszjordániai zsidó telepek fokozatos felszámolása, párhuzamosan az itteni területek palesztin adminisztrá-

ció részére történő átadásával. A tényleges palesztin függetlenségről azonban szó sincs, Izrael gazdasági blokád alatt tartja a területet, ellehetleníti a palesztinok megélhetését.

A Hamász a Muzulmán Testvériség fundamentalista mozgalomból alakult ki a második világháború előtt. A Hamász 1987-ben jött létre az „első intifáda” idején. A Hamász nem csak merényleteket hajt végre az önálló palesztin állam érdekében, hanem a zsidó államot is támadja tüzéségével, hiszen létez való jogát most sem ismeri el. A nemzetek fölötti muszlim egységet tűzték ki célul. Ugyanakkor a Hamász komoly civil, humanitárius tevékenységet folytat, iskolákat és kórházakat tart fenn. Nem véletlen, hogy Ciszjordániában a szervezet politikusait választották a palesztin önkormányzat élére.

A NÉPSZABADSÁG MARGÓJÁRA

„Öntött ólom Gázára” – szól a cinikus, szövicces cím a Népszabadság 2008. december 29-i számában. A cím alatt hatalmas, színes fotón, megalázó helyzetben ábrázolt sebesült palesztin biztonsági ember. Szinte rávigyorog a mellette látható Samuel P. Huntington képe, mintegy azt mondva: „ugye megmondtam, hogy megcsináljuk?!”

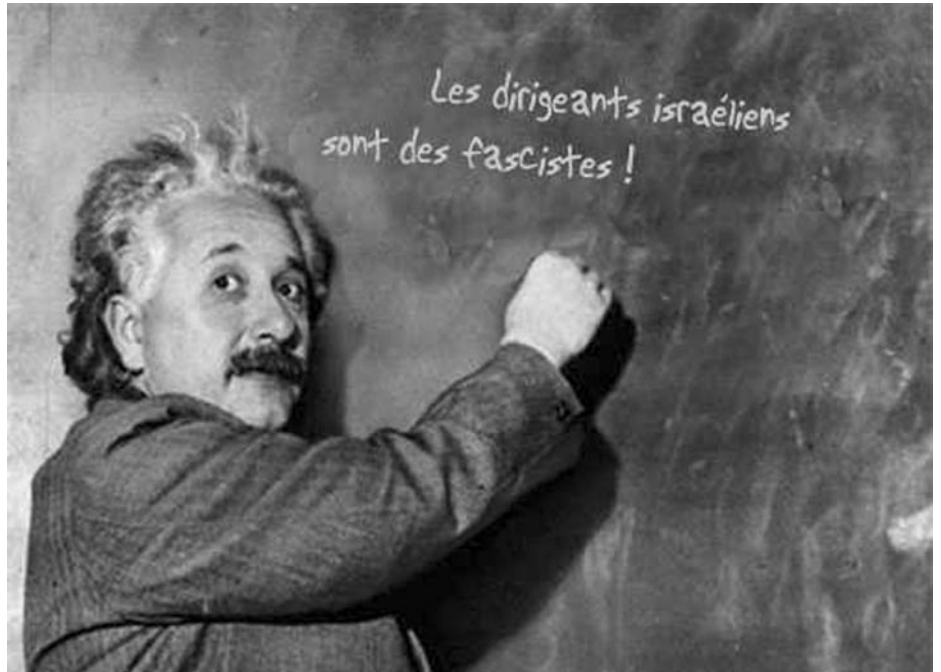
Huntington a civilizációk összecsapását harangozta be előre, és láss csodát, bekövetkezett 2001. szeptember 11-e, beindult az USA hadigépezete, és most beindult Izrael hadigépezete is.

Huntington nem jós volt, neki az volt a szerepe, hogy tudományosnak tűnő elméletével előre igazolja az imperialista agresszorok emberiség elleni bűntetteit.

A cikk több tucat palesztin polgári áldozatról beszél – még jó, hogy nem néhány darabot ír –, és a Hamászt, melyet Ciszjordánia népe törvényesen megválasztott, szélsőséges iszlamista szervezetnek minősíti.

E cikk kapcsán nem sértődhet meg senki, ha azt mondom, a magyarországi médiát pár tucat újságíró uralja, akik a szélsőséges judaista érdekekhez hűségesekek.

Emiatt az állításom miatt nem mondhatja rám senki, hogy antiszemita vagyok, egyrészt, mert az arabok is sze-

EGY FRANCIA LIBERÁLIS HÍRPORTÁL KARIKATÚRÁJÁN A FELIRAT:
AZ IZRAELI VEZETŐK FASISZTÁK

miták. Másrészt zsidó származású barátaimról és ismerőseimről tudom, hogy két talmudi igazság vezérli őket: „A hazugság ügyétől maradj távol” és „Ne tedd másnak, amit magadnak nem kívánsz”.

Vannak megtévesztett baloldaliak, akik azt hiszik, hogy a Népszabadság, az MSZP és Gyurcsány baloldali. Ezek az emberek vegyék eszükbe, hogy az

MSZP megtagadta a kádári örökséget, Magyarország a kapitalista ellenforradalom (rendszer váltás) után lépett diplomáciai kapcsolatba Izraellel. Gyurcsány maga mondta: „Hazudtunk éjjel, hazudtunk este”. Most is hazudnak, cinikusan, a cikkben is, meg abban is, hogy baloldalinak mutatkoznak.

BELOVITZ KÁROLY

MI AZ, HOGY TERRORISTA?

Hét éves se voltam, mikor ráeszméltem, hogy Palesztinában ölik egymást. Nagymamám folyton mindent a háborúhoz hasonlított. Hiába írtunk 1976-ot, ő mindig a háborúval példálózott, hogy a háborúban se voltak ilyen rossz minőségű kerti kapák, hogy isten ments a komiszkenyértől, hogy a háború idején megutálta a birsalmasajtot meg a tetveket ésatöbbi. Nézte a híradót, és halkán megjegyezte: itt is érezni a háború szelét, mert a gazdagok nem férnek a bőrükbe, bárcsak feltámadna Dózsa György, majd rendet tenne kaszás parasztjaival... Tud ő szőni vászoninget a fiainak.

Aztán nem lett háború Európában, csak a szelét éreztük. Jöttek a palesztin orvostanhallgatók és mondtak szörnyű történeteket. Azóta permanens háború folyik: Izrael, az USA és csatlósai „civilizálni” akarják a világot, kivált a muszlimokat. Tragédiába torkollott egy úrhatnám állam kisebbségi komplexusa. Saját bányákra képükre akarják átformálni a glóbuszt, telerondítva mindenféle mocsokkal. Erről beszélgettem hangosan egy barátommal a kivilágított bővlibolt előtt, mikor bájos arcú néni ezüstsín naftalinmezővel télikabátján rámrivallt: az arabok terroristák! Mi az, hogy terrorista? - kérdeztem meglepetten, mire ő is meglepődött és továbblobogott, miközben gyászos rókatáncot lejtettek nyakában a bársonyos lábacskák.

Megihatnánk egy arab teát! – mondtam győzedelmesen vacogva és láttam lelki szemeim előtt zöld zászlóikkal a szabad-ságharcos palesztinokat.

FOGARASI ZSUZSANNA

SZILÁGYI GYÖRGY: HANYAS VAGY?

(RÉSZLETEK A KOSSUTH RÁDIÓBAN 1976. DECEMBER 3-ÁN
KÁLMÁN GYÖRGY ÁLTAL ELŐADOTT KÖLTEMÉNYBŐL)

Hanyas vagy? '28-as?
Mi félszavakból megértjük egymást.
Ugyanazt a nótát fújuk, nem igaz?
Emlékszel?
Nekünk mindig az első világháborúról meséltek
gyerekkorunkban.
És első világháborús dalokat énekeltek a fülünkbe?
Anyánk vasalt vagy a varrógépet taposta, mi
lekuporodtunk a sparherd mellé, és hallgattuk,
ahogy énekel.
Ott, ahol a Dnyeszter vize zúg...
Estére indul az ezred...
Ágyúcsőre táborúzt világít...
Dalol a nyomor! – mondta nagypapa, aztán ő is
rázendített:
Ne sírjatok, budapesti lányok, visszajövünk
még hozzátok, valaha, valaha, vagy soha!

Emlékszel, nagypapa mindig a forradalmat
emlegette.
De Károlyi nevén túl nem merészkedett senki!
A kommünről mindenki hallgatott.
Kun Béla nevét nem merték kiejteni előtünk.
Vilmos császárt igen, Szamuelyt soha!
A magyar huszárokról igen, a Lenin-fiúkról
soha!
A nemnemsoháról igen, a mindenamiénkről
soha!
Komédiáztak előtünk, öregem, komédiáztak!
„Tanulj meg, fiacskám, komédiázni,
mert minden-minden csak komédia...”
Hanyas vagy? '28-as? Mi félszavakból meg-
értjük egymást.
Hallgatni arany!
Ebben az országban mindenki félt.
Féltek a tegnaptól, a mától, féltek a jövőtől.
Minket is félelemre neveltek.
Ne szólj szám, nem fáj fejem.
Mindig volt szegény, mindig volt gazdag.
Imádkozzál és dolgozzál. Ez a világ rendje.

Mi csikket szedtünk, szemet loptunk a vagonokból,
és kiszaggattuk a kerítések léceit tüzelőnek.
Mi úgy nőttünk fel, hogy nem ismertük a vilá-
lant.
Mi úgy nőttünk fel, mint a gaz.
Nekünk petróleumlámpa nyomorította szemünket.
Mi sohasem voltunk jó tanulók.
Minket eltanácsoltak a középiskolából.
Mi korán kezdtünk dolgozni és dohányozni.
Mi örökké éhesek voltunk, és ahhoz húztunk,
aki enni ad.
Mi ma is gyorsan eszünk, ma is zabálunk,
mintha attól félnénk, hogy valaki elveszi előlünk
a tányért.

Mi cipőt pucoltunk, triciklit hajtottunk, csomagot
cipeltünk.
És együtt bőgtünk anyánkkal, amikor a végrehaj-
tott lefoglalta maradék bútorainkat.
Mi láttunk kilakoltatást, utcára kirakott vasá-
gyakat és szalmazsákokat.

Mi félszavakból megértjük egymást!
Apád mi volt? Kommunista?
Apád mi volt? Szocialista?
Apád mi volt? Ébredő magyar?
Itt a legtöbb családnak volt egy ügyeletes
szégyenfoltja, akinek a nevét nem volt szabad
kiejteni, akit letagadtak, agyonhallgattak.
Ez egy kis ország.
Itt valakit mindig el kellett bujtatni.
Hogy ne találják meg a fehérek, hogy ne találják
meg a vörösök.
Itt a legtöbb családban volt hívő és hitetlen.
Baloldali és jobboldali
Katolikus és zsidó.
Ez egy kis ország.

Mi félszavakból megértjük egymást.
Mi átéljük Budapest ostromát.
Nem azt az ostromot, amit a híradóban mutatnak
egyszer egy évben.
Azt a néhány diszkrét filmkockát, az égő
Kossuth Lajos utcában imbolygó lóval.
Hanem sok ezer ágyú és löveg pergőtüzét!
Hölgyeim és uraim, kedves elvtársak! Buda-
pestet 1944 nyarától kezdve, hónapokon át
több ezer repülőgép támadta.
Tönkrebombáztak bennünket, ha még nem
méltóztattak elfelejteni, ugyanúgy tönkrebombá-
ztak, mint Ludwigshafent, Essent vagy
Düsseldorfot!
A Városliget fái úgy lógtak a széttépett em-
beri testrészek, mint karácsonyfán a szalocukor!
Mi nemcsak azt a maroknyi nyilas pártszolgá-
latost láttuk, akik lassan már visszaköszönnék
nekünk a diszkrét filmhíradó kockáiról. Azt a
nyolc-tíz Beszkárt-kalauzt, akik Kun páter vi-
gyázó tekintete előtt éppen kiszaladnak egy
földszintes ház kapuján.
Mi láttuk a Dunát, ahogy élettelen, legyilkolt
emberek százait vitte a víz...
Bennünket nem hívtak be katonának.
Mi akkor még csak tizenhat évesek voltunk.

Bennünk nem ért véget a háború.
Bennünk soha nem ér véget a háború.
Mi békében élünk, gyermekeink homlokát si-
mogatjuk, sétálgatunk a vasárnapi csendben,
iszogatunk, diskurálunk, de agyunkban repü-
lőgépmotorok dübörögnek, sortűzek dörög-

nek és harcokcsik lánctalpai csikorognak.
Mi felkapjuk a fejünket minden fékcsikorgásra.
Nekünk felgyorsul a szívverésünk, ha meg-
halljuk a mentőautó szirénáját.
És énekelünk, folyton csak énekelünk:
„Megtanultuk mi már ezt a harcot...”
Hanyas vagy? '28-as? Mi félszavakból meg-
értjük egymást.
Mi ott voltunk minden április 4-én, és láttuk a
karhatalmi századok szuronyerdejét!
A hajnal óta szoborrá merevedett katonák
néma cohorsait!
És láttuk Sztálint a mauzóleumban bebalzsamozva.
És győztünk ezer harcban, és vesztettünk.
És újra talpra álltunk.
Mellőlünk sokan kidőltek.
Akkik meghaltak. Akikkel tele vannak az ideg-
gyógyintézetek, akik megőrültek, alkoholis-
ták vagy bűnözők lettek.
Akkik nem bírták tovább cipelni a nehéz cso-
magot.
Teremtő Isten, mi minden van abban a cso-
magban!
Ekkora csomaggal nem lehet sehová elutazni.
Pedig mi mindenhová kapunk útlevelet.
Minket bárhová simán kiengednek.
Rólunk tudják, hogy a világ végéről is visz-
szajövünk.
Mi nem tudunk és nem akarunk máshol élni,
csak itt!

De még itt vagyunk. Sokfelé. Lent és fent.
Mindenütt.
Az őrtoronyokban. És az intenzív osztályokon.
Mi, '28-asok.
De már tarkónkon érezzük az utánunk nyo-
muló nemzedék forró leheletét.
Már a nyomunkban vannak.
A fiaink. Drága fiaink.
Ők fognak egyszer eltemetni minket, utolsó
perceinkben ők ülnek majd az ágyunk szélén,
és velünk énekelik, hogy:
„Megtanultuk mi már ezt a harcot...”
Velünk énekelik?!

ÖTVEN ÉVES

Fidel Castro Ruz elvtársnak,
a Kubai Kommunista Párt
Központi Bizottsága első titkárának,

Raúl Castro Ruz elvtársnak,
a Kubai Kommunista Párt
Központi Bizottsága másodtitkárának,
a Kubai Köztársaság Államtanácsa és
Minisztertanácsa elnökének

Havanna

Tisztelt Elvtársak!

A Magyar Kommunista Munkáspárt Központi Bizottsága és a magam nevében szívélyes, elvtársi üdvözlötünket küldöm a Kubai Forradalom győzelmének 50. évfordulója alkalmából.

A Kubai Forradalom a 20. század legnagyobb történelmi eseményei közé tartozik. A kubai nép kivívta nemzeti függetlenségét, és győzelemre vitte a szocialista forradalmat. Elindította Kubát az önálló, független fejlődés, a szocializmus útján.

Kuba népe megteremtette saját szocialista társadalmát. A kubai szocializmus munkát és biztos jövőt adott az embereknek. Milliók számára nyitotta meg a tanulás, a művelődés lehetőségét. Közös kincs és mindenki számára hozzáférhetővé tette az egészségügyet. A társadalmi erőfeszítések legfőbb céljává az ember, az ember boldogulása lett.

A Kubai Forradalom eszméi mind a mai napig maradandónak bizonyultak. A nemzeti felszabadítás és a társadalmi forradalom eszméjének e nagyszerű egysége erőt és lelkesedést adott a kubai népnek, a kubai emberek újabb és újabb nemzedékeinek. Ez tette lehetővé, hogy Kuba túlélje az imperializmus minden támadását, s megőrizze függetlenségét, szocialista fejlődési útját a kelet-európai szocialista rendszerek megbuktatása után is.

A Kubai Forradalom jelentős hatást gyakorolt a világ fejlődésére. Dél-Amerikában új lendületet adott a nemzeti felszabadításnak, a forradalmi változásoknak. A kubai szocializmus ma is ösztönző és bátorító hatással van a térségben végbemenő nagyszerű változásokra. Kuba példája öt évtized óta lelkesíti a haladás, a szocializmus minden hívét világszerte.

A Kubai Forradalom győzelmének kivívá-

“A forradalom egység, függetlenség, küzdelem igaz álmaink megvalósításáért Kubában és az egész világon, mert ez a mi hazafiságunk, szocializmusunk és internacionalizmusunk alapja.”

Fidel Castro

“Amerika ötven év alatt sem tudta legyőzni a kommunista Kubát. A forradalom elvei semmit sem változtak az öt évtized alatt, de az út a kommunizmusba hosszú lesz.”

Raul Castro

A KUBAI FORRADALOM

sában, Kuba védelmében és félévszázados fejlődésében meghatározó szerepük volt a kubai kommunistáknak, akik élén Fidel Castro Ruz és Raúl Castro Ruz elvtársak állnak. Mi, magyar kommunisták tisztelettel őrizük a Kubai Forradalom más hőseinek, köztük Ernesto Che Guevara, Lázaro Peña, Carlos Rafael Rodriguéz és mások emlékét. Példájuk erőt ad a forradalmárok mai nemzedékeinek.

Kedves Elvtársak!

A magyar és kubai kommunistákat szoros szálak kötik össze. A szocializmus évtizedeiben sokoldalú együttműködés kötötte össze országainkat. Mi, magyar kommunisták büszkék vagyunk arra, hogy a proletárinternacionalizmus szellemében hozzájárulhattunk Kuba védelméhez és szocialista fejlődéséhez.

A magyarországi szocializmus megbuktatása után új helyzetben, de töretlen lelkesedéssel láttunk hozzá a két párt kapcsolatainak helyreállításához. A Magyar Kommunista Munkáspárt az első pillanattól kezdve vállalta a szolidaritást Kuba népével, kiállt a Kubai Forradalom mellett, fellépett a Kuba elleni embargó megszüntetéséért, kezdeményezte a magyar-kubai kapcsolatok fejlesztését a politika, a kultúra, a gazdaság terén. A kubai kommunisták szolidaritása fontos segítség volt számunkra abban a küzdelemben, amelyet pártunk megőrzéséért, fejlesztéséért vívtunk és vívunk.

Kedves Elvtársak!

A Kubai Forradalom 50. évfordulóján további kiemelkedő sikereket kívánunk Önöknek, minden kubai kommunistának, Kuba népének. Kívánjuk, hogy vigyék tovább a Kubai Forradalom eszméit, védjék és erősítsék kubai földön a szocializmust! Adjanak erőt a tőkés kizsákmányolás, az imperialista világhatalom ellen küzdő százmillióknak!

Budapest, 2008. december

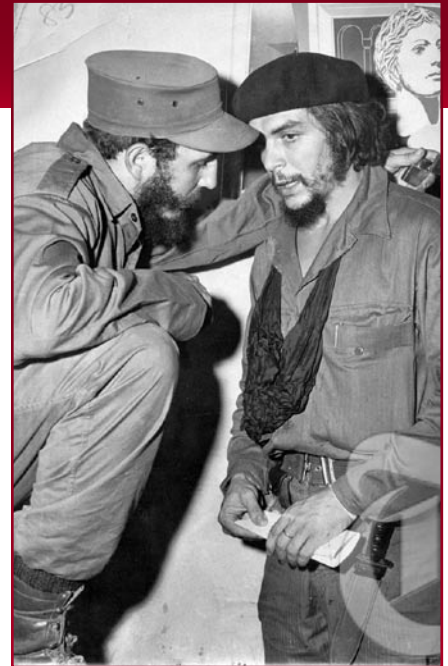
Eltvársi üdvözlettel

Thürmer Gyula
a Magyar Kommunista Munkáspárt
elnöke

Ötven év képekben

Ötven esztendeje, 1959. január 1-én győzött a kubai forradalom. Az idei év folyamán sok anyagot közlünk Kubáról, a kubai nép hősi harcáról, a gazdaság és a társadalom fejlesztésében elért eredményekről.

Január 14-én, 17 órai kezdettel a párt központi székházában fotókiállítással kezdjük a megemlékezés-sorozatot. A kiállításra mindenkit szívesen látunk. A kiállítás képet ad a kubai szocializmus fejlődéséről, a magyar-kubai kapcsolatok, benne a Munkáspárt és a Kubai Kommunista Párt együttműködésének történetéről.

Kuba: történelmi pillanatok

- 1492 – Columbus felfedezte Kubát.
- 1868-78 – A kubai nép felszabadító háborúja Spanyolország ellen. A spanyolok nagyobb autonómiát ígérnek, de soha nem váltják be ígéretüket.
- 1895-98 – José Martí vezetésével a második függetlenségi háború. A háborúba az USA is bekapcsolódik.
- 1898 – A háború az USA győzelmével ér véget, Kuba az USA-hoz kerül.
- 1902 – Kuba elnyeri formális függetlenségét, de USA-protectorátus alatt marad.
- 1933-44 – Fulgencio Batista államcsínnyel átveszi a hatalmat, megteremti diktatórikus rendszerét.
- 1944 – Batista lemond, és átadja a helyét a Ramon Gray San Martin vezette polgári kormánynak.
- 1952 – Batista ismét megszerzi a hatalmat, és korrupt elnyomó rendszert vezet be.
- 1953 – Fidel Castro vezetésével forradalmi felkelés tör ki. A felkelést leverik
- 1956 – Fidel Castro csapatával partra száll, és forradalmi háborút indít Sierra Maestra hegységéből.
- 1959 – Fidel Castro vezetésével a forradalmárok elfoglalják Havannát, a fővárost. Győz a forradalom.
- 1960 – Kuba minden Kubában lévő amerikai tulajdont államosít.
- 1961 – Az USA a Disznó-öbölben agressziót indít Kuba ellen.
- 1962 – A Szovjetunió Kuba oldalán beavatkozik, és megkezdi nukleáris fegyverek telepítését Kuba területén. Az USA és a Szovjetunió megegyeznek. Kuba megmenekül az agressziótól. A szovjetek kivonják rakétáikat Kubából, az amerikaiak pedig a sajátjaikat Törökországból.
- 1965 – A kubai kormányzó párt felveszi a Kubai Kommunista Párt nevet.
- 1976 – Elfogadják az új kubai alkotmányt.
- 1991 – A Szovjetunió szétesése miatt Kuba elveszíti legfontosabb politikai és gazdasági partnerét. Kuba az addigi gazdasági politika újragondolására kényyszerül.
- 1998 – II. János Pál pápa látogatása Kubában.
- 2000 – Putyin akkori orosz elnök látogatása Kubában.
- 2005 – Kuba felújítja a diplomáciai érintkezést az Európai Unióval.
- 2006 – Fidel Castro kórházba kerül.
- 2008 – Raúl Castro átveszi az állam- és kormányelnöki tisztséget Fidel Castrótól, aki megmarad a párt vezetőjének.

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmemberkék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

A KÖZTÁRSASÁG KIRÁLYI CÍMERE

Húsz éve, első pillantásra jelentéktelen, de mégis csak jelképes jelentőségű eseményre került sor. 1989. január 12-én 25 alternatív szervezet közös nyilatkozatot ad ki, melyben követelik a Kossuth-címer visszaállítását. Elkezdődik a politikai huzavona az ország új jelképe körül.

KOSSUTHTÓL ANTALLIG

A címer minden korban és minden országban az adott állam, a nép hagyományait, és a pillanatnyi politikai rendszer sajátosságait kifejező fontos szimbólum. Így volt ez a magyar történelem nagy változásaikor is. 1849. április 14-én a magyar országgyűlés kimondta, hogy a Habsburgok többé nem uralkodnak Magyarországon. Ez óriási lépés volt. A legnagyobb magyar, Széchenyi István mindig kész volt a társadalmi haladásra, de nem volt kész szakítani a feudális uralmat, végső soron az ő uralmát is biztosító Habsburgok trónfosztására. Aki Bécsben jár, és látja a császári palotától alig néhány száz méterre lévő Széchenyi-ház épületét, ahol a fiatal gróf meglátta a napvilágot, megérti őt. Kossuth Lajos, az 1848-49-es magyar forradalom és szabadságharc vezetője, aki nem kötődött a feudális arisztokráciához, ezt a gordiuszi csomót vágja át, és fosztja meg a császári házat a magyar királyi tróntól. Ezt a mély változást fejezte ki a Kossuth-címer, amelyen nem szerepel a királyi korona. Ekkortól

alkalmazzák ezt a honvéd hadsereg zászlóin, fölé a korona helyett babérkoszorúban kardot hímezve.

Ez a fajta Kossuth-címer minden későbbi magyar politikai változásnál is jól jött. Károlyi Mihály 1918 októberében kikiáltott népköztársasága is ezt a címet vallja magáénak. Kun Béla Tanácsköztársasága is megbékélt vele, igaz, ideje se nagyon volt új címet alkotni. Horthy Miklós viszont visszahozza a királyságot, királyi címerrel, igaz, király nélkül. 1945, a felszabadulás után is sokáig

a Kossuth-címer jelenti a legkisebb közös nevezőt, azaz azt, amivel nagyjából mindenki egyetért. Rákosi Mátyás és rendszere semmiben sem akar a múlthoz kötődni, ezért az 1949-es alkotmánnyal voltaképpen szükségtelenül változtatják meg a címet, de megteszik ezt a lépést. A Kossuth-címer eltűnik, s éppen ezért hozzátartják vissza azt az 1956-os események. A címer 1956 egyik jelképe lesz, és bár semmi egyéb gond nem lenne vele, ezen egyszerű ok miatt a Kádár-rendszer nem vállalja. Megszületik 1957-ben a szép, és némileg még a hagyományokra is utaló szocialista címer. 1989 után ez is maradhatna, de a vörös csillag elfogadhatatlan az ország új urainak.

Az új címer igénylése a rendszerváltás, a tőkés ellenforradalom emblematicus eseménye. Az ellenzéki erőik igénye, hogy takarítsák el a szocialista kor címerét, és hozzanak helyére mást. Németh Miklós kormánya, amely, mint tudjuk, azt vállalta, hogy átadja a munkás-paraszt hatalmat a tőkés erőknél, ebben a kérdésben is engedékenynek bizonyult. Az 1989. március 15-i ünnepek előtt két héttel minisztertanácsi rendelet jelent meg arról, hogy ezentúl rendelet nem korlátozza a „Kossuth-címernek és más, államiságunkkal, nemzeti történelmi múltunkkal kapcsolatos jelképnek a nemzeti

GÖNCZ ÁRPÁD SIKERESEN KIEGYZETT ÖNMAGÁVAL: IRODÁBAN KOSSUTH KÉP, ESKÜ A KORONÁRA

ünnepek és az ezekhez kapcsolódó [...] más megemlékezések alkalmával történő használatát”.

KORONÁS CÍMER KÖZTÁRSASÁGBAN?

A tőkés Magyarország új államformáját illetően nem volt vita. A hatalomra törő tőkés erők egyetértettek abban, hogy a népköztársaságot, ami egyet jelentett a munkás-paraszt hatalommal, meg kell szüntetni. Helyébe a köztársaság lépett, minden jelző nélkül. A monarchia iránti vágyódás Magyarországon nem terjedt túl azon, hogy a Habsburg családot hivatalosan is visszafogadták, s az öreg Ottót lépten-nyomon díszpolgárrá választották, gyerekeik pedig magyar diplomáciai útlevelet és mindenfajta tisztséget kaptak. A Munkáspárt nyílt levélben tiltakozott az akkori köztársasági elnöknel, Göncz Árpádnál Habsburg György nagyköveti kinevezése ellen, utalva arra, hogy Göncz irodáját Kossuth képe díszítette. Mindhiába! Szó sem volt ugyanakkor a királyi család politikai szerepvállalásáról, mint Bulgáriában, vagy akárcsak a paloták és társadalmi tisztségek visszaadásáról, mint a szomszédos Szerbiában. A múlt-hoz kapcsolódó politikai degeneráltság kimerült a címer-vitában. Szerencsére!

A kérdés a rendszerváltás előtt nem dőlt

el. A munkás-paraszt hatalom ellen fellépő erőknek végül is nem a jelkép volt a fontos, hanem a lényeg, azaz a hatalom megszerzése. Ezt követően azonban volt idő és mód kibontakoztatni a nem túl gyümölcsöző vitákat. Az új magyar politikai elit mentségére legyen mondva, hasonló hülyeséget szinte minden volt szocialista ország elkövetett. Az orosz Kremlt a cári sas díszíti, sőt a hadsereg sapkáit is, jelezve a mai vágyat az egykori cári Oroszország nagyságára. A monarchiához nyúltak vissza az egyébként republikánus Csehországban is, nem beszélve Horvátországról, Montenegróról, Szlovákiáról és a többi – mai lényét kereső, csak nem mindig találó – kelet-európai hatalomról.

A parlament 1990. július 3-án tárgyalta a Magyar Köztársaság új címerének kérdését. Abban az országgyűlés egyetértett, hogy az új címer feltétlenül kiscímer legyen – tehát Magyarország a heraldika nyelvén lemondott a trianoni diktátum során elvesztett területekről. A vita az Antall-kormány és az ellenzék között arról folyt, hogy a Kossuth-címer vagy a koronás kiscímer legyen újra bevezetve. A Kossuth-címer mellett érvelők – többek között az SZDSZ és a FIDESZ – 1848-49, 1918 és 1956 hagyományaira hivatkoztak, valamint arra, hogy köztársaság címerében anakronisztikus a koronaábrázolás. A koronás címet pártolók – az MDF és a többi kormánypárt – az évszázados hagyományok és a Szent Korona tan miatt érvelt a korona mellett, másrészt pedig a Magyar Szent Korona – ha indirekt módon is, de – szimbolizálja a Magyar Királyság, tehát a történelmi Nagy-Magyarország területi egységét. Végül – köszönhetően az akkor ellenzéki FIDESZ-frakciónak – a kormánypárti javaslat győzött. 1990. július 19-től az 1915-ben bevezetett, a Magyar Szent Koronával ékesített kiscímer lett hivatalosan a Magyar Köztársaság Államcímere. Köztársaság királyi koronával! ■

**TE
ELŐFIZETTÉL MÁR
A SZABADSÁGRA?**

Telefon: 334-1509

Írj! Fényképezz!

A Szabadság mindannyiunké. Közös érdekünk, hogy tájékozódjunk mindarról, ami országunkban történik. Legyen az jeles vagy felháborító esemény: tudnunk kell róla! A Szabadság szerkesztősége ezúton hív fel mindenkit, aki ilyennel találkozik: írja meg, vagy fényképezze le, s küldje be! Várjuk tudósításaitokat levélben a székház címére „A Szabadság” felirattal, vagy az info@aszabadsag.hu e-mail címre.

Tüntetés a görög nagykövetség előtt

A Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség aktivistái december végén a budapesti görög nagykövetség előtt tiltakoztak az athéni rendőrök brutális fellépése ellen. Kiss Tamás fővárosi frontelnök elmondta: a görög hatalom kizsákmányoló politikája vezetett a diákok lázadásához és az országos sztrájkhoz. Az utcai zavargásokat a kormányzat provokációja eredményezte, melyért felelősséget kell vállalnia.

A Magyar Kommunista Munkáspárt az utcán kampányol

A média helyett az utcára helyezi európai parlamenti választási kampánya súlypontját a Magyar Kommunista Munkáspárt – nyilatkozta a Magyar Távírtati Irodának Thürmer Gyula.

„A polgári demokratikus média elzár bennünket a nyilvánosságtól” – említette az egyik okot, hozzátéve, hirdetésekre pedig nincsen pénzük; a korteskedést is minimális összegből oldják meg, erejüket amúgy is a 2010-es parlamenti választásokra összpontosítják. Mint mondta, az utcán, a piacokon, a kocsmákban folytatott kampányuk intenzitását előre jelezheti, hogy ő maga az elmúlt egy évben 220 hazai települést keresett fel. Thürmer szerint a párt központi bizottsága várhatóan februárban dönt az EP-lista összetételéről, az élen feltehetőleg ő áll majd, mint a párt legismertebb személyisége, de a listán helyet kap számos fiatal, munkás és vállalkozó is. „Nem vagyunk mi az Európai Unió ellen, csak más EU-t akarunk: a brüsszeli bürokraták és a milliárdosok intézménye helyett a népek, a nemzetek Európáját” – hangsúlyozta a Munkáspárt elnöke, hozzátéve, hogy ennek szellemében célkitűzéseik egyike a lisszaboni szerződés felülvizsgálata.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>